

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право  
УДК 34.096+321.01

**Малашко Олександр Євгенійович**

*викладач кафедри адміністративного права та процесу,  
фінансового і інформаційного права  
Львівський університет бізнесу та права*

**Малашко Александр Евгеньевич**

*преподаватель кафедры административного права и процесса,  
финансового и информационного права  
Львовский университет бизнеса и права*

**Malashko Oleksandr**

*Lecturer of the Department of Administrative Law and Process,  
Financial and Information Law  
Lviv University of Business and Law  
ORCID: 0000-0001-8676-5837*

**Скриньковський Руслан Миколайович**

*кандидат економічних наук, доцент,  
професор кафедри економіки підприємств та інформаційних технологій  
Львівський університет бізнесу та права*

**Скрынковский Руслан Николаевич**

*кандидат экономических наук, доцент,  
профессор кафедры экономики предприятий и информационных технологий  
Львовский университет бизнеса и права*

**Skrynkovskyu Ruslan**

*PhD (Economics), Associate Professor,  
Professor of the Department of Business Economy and Information Technology  
Lviv University of Business and Law  
ORCID: 0000-0002-2180-8055*

**ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ  
БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**  
**ПРИОРИТЕТНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ  
ИНФОРМАЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ**  
**PRIORITY AREAS FOR IMPROVING INFORMATION SECURITY IN  
UKRAINE**

*Анотація.* У статті розкрито пріоритетні напрями удосконалення інформаційної безпеки України, які базуються на Стратегії національної безпеки України, Законі України “Про національну безпеку України” та Доктрині інформаційної безпеки України. Розглянуто сутність та змістові характеристики поняття “інформаційна безпека”. З’ясовано, що під інформаційною безпекою доцільно розуміти: негативний вплив інформації, негативні наслідки використання інформаційних технологій, незаконне розповсюдження та використання конфіденційної інформації, порушення цілісності конфіденційної інформації, а також неповну та недостовірну інформацію, яка використовується. Визначено сучасні проблеми, які виникають у процесі забезпечення інформаційної безпеки України. Досліджено особливості загроз інформаційної безпеки України, які представлені у Стратегії національної безпеки України. Окреслено конкретні напрями реалізації державної політики у сфері удосконалення інформаційної безпеки України, які полягають у забезпеченні належного рівня прав та свобод у інформаційній сфері та інформаційній діяльності, зокрема у досягненні незалежності засобів масової інформації та у досягненні інформаційної відкритості діяльності органів державної влади. Розглянуто національні інтереси України у сфері забезпечення інформаційної безпеки України, які визначені Доктриною інформаційної безпеки України. Представлено пріоритетні напрями забезпечення інформаційної безпеки в Україні відповідно до положень Стратегії

національної безпеки України.

**Ключові слова:** інформаційна безпека, конфіденційна інформація, інформаційні загрози, механізм протидії інформаційним загрозам, державна інформаційна політика.

**Анотація.** В статті раскрыто пріоритетні напрямлення совершенствовання інформаційної безпеки України, основанні на Стратегії національної безпеки України, Законі України "О національної безпеки України" і Доктрині інформаційної безпеки України. Рассмотрены суцність і содержательніе характеристики поняття "інформаційна безпека". Установлено, что под інформаційної безпекою целесообразно понимать: негативное влияние информации, негативные последствия использования информационных технологий, незаконное распространение и использование конфиденциальной информации, нарушение целостности конфиденциальной информации, а также неполную и недостоверную информацию, которая используется. Определены современные проблемы, возникающие в процессе обеспечения информационной безопасности Украины. Исследованы особенности угроз информационной безопасности Украины, которые представлены в Стратегии национальной безопасности Украины. Очерчены конкретные направления реализации государственной политики в области совершенствования информационной безопасности Украины, которые заключаются в обеспечении надлежащего уровня прав и свобод в информационной сфере и информационной деятельности, в частности в достижении независимости средств массовой информации и в достижении информационной открытости деятельности органов государственной власти. Рассмотрены национальные интересы Украины в сфере обеспечения информационной безопасности Украины, определенных

*Доктриной информационной безопасности Украины. Представлены приоритетные направления обеспечения информационной безопасности в Украине в соответствии с положениями Стратегии национальной безопасности Украины.*

**Ключевые слова:** *информационная безопасность, конфиденциальная информация, информационные угрозы, механизм противодействия информационным угрозам, государственная информационная политика.*

**Summary.** *The article reveals the priority areas for improving information security of Ukraine, which are based on the National Security Strategy of Ukraine, the Law of Ukraine "On National Security of Ukraine" and the Doctrine of Information Security of Ukraine. The essence and substantial characteristics of the concept of "information security" are considered. It was found that information security should be understood as: negative impact of information, negative consequences of the use of information technology, illegal dissemination and use of confidential information, violation of the integrity of confidential information, as well as incomplete and inaccurate information used. The modern problems that arise in the process of ensuring information security of Ukraine are identified. The peculiarities of information security threats of Ukraine, which are presented in the National Security Strategy of Ukraine, are studied. Specific areas of state policy in the field of improving information security of Ukraine are outlined, which are to ensure the appropriate level of rights and freedoms in the information sphere and information activities, in particular to achieve media independence and information openness of public authorities. The national interests of Ukraine in the field of information security of Ukraine, which are defined by the Doctrine of Information Security of Ukraine, are considered. The priority areas of information security in Ukraine in accordance with the provisions of the National Security Strategy of Ukraine are presented.*

**Key words:** *information security, confidential information, information threats, mechanism for counteracting information threats, state information policy.*

**Постановка проблеми.** Сучасні тенденції, які спостерігаються у сфері інформаційної безпеки в Україні, постійно та значними темпами випереджають загальний розвиток суспільної правосвідомості. Окрім того, така ситуація суттєво впливає на ускладнення у процесах формування стабільної правової регламентації. Сучасна практика інформаційного права засвідчує стан недосконалості нормативно-правової бази, оскільки на сьогодні багато суб'єктів, реалізуючи власні наміри у інформаційній сфері, спричиняють недосягнення життєво важливих інтересів інших суб'єктів.

З огляду на те, забезпечення належного рівня інформаційної безпеки в Україні виступає пріоритетним завданням національного рівня. Тому вирішальним діями, якими передбачається протистояти протиправним посяганням на інформаційну безпеку України, є: 1) забезпечення належного захисту та збереження інформаційних ресурсів; 2) захист населення від впливу негативних чинників інформаційного середовища. Варто зазначити також і те, що удосконалення інформаційної безпеки України – це одне із основних завдань інтеграції України до Європейського Союзу, як результат – процес виконання повинен базуватися як на міжнародних стандартах, так і враховувати інтереси України у інформаційній сфері.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Дослідження ключових аспектів забезпечення інформаційної безпеки проводили А. В. Войціховський [1], М. А. Дмитренко [2], О. Д. Довгань [3], У. Ільницька [4], В. О. Клочко [5], О. В. Олійник [6], О. С. Онищенко [7], В. М. Панченко [8], В. Г. Пилипчук [9], В. Т. Савицький [10], Ю. О. Саричев [11], П. М. Сніцаренко [11], О. М. Солодка [12], В. А. Ткаченко [11], Р. В.

Шаповал [5] та інші.

Базуючись на дослідженнях вище представлених науковців, варто зазначити, що проблематика удосконалення інформаційної безпеки в Україні є однією із актуальних, однак потребує проведення більш ґрунтовніших досліджень, зокрема – у сфері визначення пріоритетних напрямів удосконалення інформаційної безпеки України.

**Мета статті.** Метою статті є дослідження пріоритетних напрямів удосконалення інформаційної безпеки України.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Дослідження доводять, що на сьогодні ключовим чинником, який знижує здатність держави мінімізувати загрози, виступає посилення взаємозалежності між ними та розширення відкритості до зовнішнього середовища. У багатьох випадках держава не може бути монополістом на особистій території, оскільки часто державна політика стосовно інформаційної безпеки є обмеженою та недосконалою через дії інших держав [6].

В контексті дослідження пріоритетних напрямів удосконалення інформаційної безпеки України варто першочергово розглянути сутність та змістові характеристики поняття “інформаційна безпека”.

З огляду на те В. Т. Савицький [10], за результатами проведених досліджень, пропонує під інформаційною безпекою вважати [10, с. 202]:

- негативний вплив інформації;
- негативні наслідки використання інформаційних технологій;
- незаконне розповсюдження та використання конфіденційної інформації;
- порушення цілісності конфіденційної інформації;
- неповну та недостовірну інформацію, яка використовується.

Водночас А. В. Войціховський [1] відмічає, що інформаційна безпека України являє собою превентивну діяльність органів державної влади стосовно надання гарантій інформаційного захисту суспільства.



З розвитком глобалізаційних процесів сучасні тенденції інформатизації суспільства провокують виникнення різних інформаційних загроз, зокрема здебільшого це витіснення вітчизняної інформаційної продукції на внутрішньому інформаційному ринку зарубіжною інформаційною продукцією. Слід також відмітити, що на фоні інформаційних війн, з однієї сторони, відбувається інформаційна революція, а з іншої – інформаційні війни суттєво підривають національну безпеку кожної держави [7].

В. Г. Пилипчук у праці [9] виділяє низку сучасних проблем, які виникають у процесі забезпечення інформаційної безпеки України на належному рівні, зокрема це [9, с. 3–7]:

- 1) проблеми кібертероризму, кіберзлочинності;
- 2) проблеми збільшення масштабів інформаційного насилля та інформаційної агресії;
- 3) проблеми маніпуляції свідомістю суспільства через розширення масштабів агресивної реклами;
- 4) проблеми розроблення інформаційної зброї і/чи її елементів, боротьбу із якими провадять близько 120-ти країн світу;
- 5) проблеми використання інформаційної зброї і/чи її елементів тощо.

О. М. Солодка [12], в контексті вивчення основних засад розвитку інформаційної глобалізації, інформаційного суспільства і інформаційного протистояння, які відбуваються в останні роки, виділяє такі аспекти (ключові проблеми), які перешкоджають забезпеченню інформаційної безпеки України та потребують нагального вирішення [12, с. 38]:

– недосконала державна політика у сфері забезпечення інформаційної безпеки, зокрема відсутність стратегічного бачення та плану подальших дій стосовно забезпечення безпеки у інформаційній сфері;

- низький рівень інформаційного супроводу внутрішньої та зовнішньої політики України;
- невиконання або виконання на неналежному рівні обов'язків органами державної влади стосовно забезпечення інформаційної безпеки України;
- брак дієвих механізмів експертного оцінювання стану та рівня безпечності інформаційної продукції, яка становить явну загрозу інформаційній безпеці України;
- брак дієвих механізмів залучення суспільства і приватного сектору до протистояння негативному впливу інформації;
- недосконалість законодавчої бази України, а також організаційного процесу забезпечення інформаційної безпеки України.

У Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року “Про Стратегію національної безпеки України” [13] (далі – Стратегія національної безпеки України), зазначено, що одними із ключових актуальних загроз національній безпеці України виступають: інформаційно-психологічна війна; випадки приниження української мови та культури; фальшування історії України; викривлення інформації засобами масової інформації країн-агресорів, яка не відповідає дійсності тощо. При цьому загрозами безпосередньо інформаційної безпеки України є: 1) провокування і ведення інформаційної війни проти України; 2) нечітка комунікативна політика держави, яка формує невисокий рівень медіа-культури суспільства.

Науковці Р. В. Шаповал та В. О. Ключко [5], в контексті дослідження концептуальних засад та особливостей забезпечення інформаційної безпеки України, відмічають такі можливі на сьогодні напрямки (шляхи) реалізації державної політики у сфері удосконалення інформаційної безпеки України, як:



1) забезпечення належного рівня прав та свобод у інформаційній сфері та інформаційній діяльності, зокрема досягнення незалежності засобів масової інформації (ЗМІ), яка визначена законодавством;

2) досягнення інформаційної відкритості діяльності органів державної влади.

Водночас У. Ільницька [4], у ході проведених досліджень, дотримується думки, що сьогодні головними загрозами, які перешкоджають забезпеченню інформаційної безпеки України на належному рівні, є:

- часті прояви обмежень свободи слова і доступу до інформації;
- блокування, викривлення, замовчування, спотворення інформації, а також несанкціоноване (незаконне) її поширення;
- порушення меж інформаційного простору України та інформаційна експансія з боку країн-агресорів;
- непідконтрольність державі деяких інформаційних потоків;
- відсутність ефективної інформаційної структури та невиваженість інформаційної політики України тощо.

На особливості захисту інформаційної безпеки України впливає ряд факторів, зокрема це [12]:

- світові тенденції створення, розвитку та використання інформаційних технологій;
- потреби інших держав впливати на зміни світового і вітчизняного інформаційного простору;
- залежність України від програмного забезпечення інших держав;
- низький рівень інформатизації в Україні;
- відсталість розвитку інформаційних технологій в Україні від рівня світових економічно розвинутих країн тощо [12, с. 38].

Колектив науковців П. М. Сніцаренко, Ю. О. Саричев, В. А. Ткаченко [11] пропонує проводити удосконалення інформаційної безпеки України, виходячи із покращення наявного стану законодавчої бази стосовно визначення та особливостей регулювання державної інформаційної політики України.

М. А. Дмитренко [2], досліджуючи проблематику інформаційної безпеки України, зазначає, що для удосконалення інформаційної безпеки та забезпечення захисту інформації, необхідно досягти рівноваги між рівнем безпеки та демократією і, при цьому, не допускати до формування одноособового державного органу, який би регулював діяльність у інформаційній сфері.

Дослідження, представлених у праці [8], свідчать про наявність у практиці забезпечення інформаційної безпеки двох складових, які протидіють загрозам у інформаційній сфері: складова розвитку та складова захисту. Здебільшого в Україні спостерігається застосування другої складової, тобто напрямам захисту певних видів інформації. Однак практика Європейського Союзу засвідчує, що з ціллю забезпечення інформаційної безпеки першочергово вживаються заходи захисту цілей, до прикладу забезпечення інформаційної безпеки базується на принципах дотримання прав людини, демократії та захищеності інформаційних ресурсів.

П. 4. статті 3 “Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони” Закону України “Про національну безпеку України” від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII [14] зазначається, що одним із пріоритетних напрямків реалізації державної політики у сфері національної безпеки виступає напрямок забезпечення інформаційної безпеки.

Контррозвідувальний захист інформаційної безпеки України несе Служба безпеки України (відповідно до п. 1. статті 19 “Служба безпеки України” Закону України “Про національну безпеку України” [14]).

Завдання щодо захисту критичної інформаційної інфраструктури та державних інформаційних ресурсів входять до компетенцій та функцій Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України (згідно п. 1. статті 22 “Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації” Закону України “Про національну безпеку України” [14]).

У Доктрині інформаційної безпеки України, затвердженій Указом Президента України “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року “Про Доктрину інформаційної безпеки України” [15] (далі – Доктрина інформаційної безпеки України) визначено, що процес забезпечення захисту інформаційної безпеки в Україні повинен базувати на інноваційному підході, згідно якого належним чином має бути сформованою система захисту та розвитку інформаційного простору в Україні відповідно до умов глобалізації і вільного обігу інформації.

З огляду на те, ключова мета дотримання вимог Доктрини інформаційної безпеки України [15] націлена на досягнення національних інтересів України та усунення загроз у інформаційній сфері.

Водночас національними інтересами України у сфері забезпечення інформаційної безпеки України (відповідно до положень Доктрини інформаційної безпеки України [15]) є:

- 1) забезпечення конституційних свобод і прав людини стосовно збирання, зберігання, поширення і використання нею інформації;
- 2) забезпечення конституційних прав людини внаслідок гарантування захисту приватного життя;
- 3) захист суспільства України від впливу деструктивної пропаганди країн-агресорів;
- 4) захист суспільства України від інформаційного впливу країн-агресорів;
- 5) задоволення потреб суспільства, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності у доступності до об'єктивної та

достовірної інформації;

6) забезпечення вільного обігу та обміну інформацією, за винятком випадків, які передбачені законодавством;

7) захист і розвиток національної інформаційної інфраструктури;

8) збереження та примноження культурних, духовних та моральних цінностей народу України;

9) забезпечення розвитку та функціонування української мови на всіх рівнях суспільного життя на усій території України;

10) забезпечення вільного розвитку, використання та захисту мов національних меншин;

11) сприяння вивченню мов, спілкування якими відбувається на міжнародному рівні;

12) посилення інформаційних зв'язків із українською діаспорою та сприяння на цій основі збереження її етнокультурної однозначності;

13) забезпечення розвитку медіа-культури суспільства;

14) забезпечення розвитку соціально-відповідального медіа-середовища;

15) формування на належному рівні ефективної правової держави відносно забезпечення захисту особи, суспільства і держави загалом від впливу деструктивних пропагандистських факторів;

16) формування системи та механізмів захисту інформаційної безпеки від впливу негативних зовнішніх інформаційно-психологічних факторів відповідно до норм міжнародного права;

17) забезпечення розвитку інформаційного суспільства, у тому числі технологічної інфраструктури;

18) досягнення належного рівня безпеки функціонування та розвитку інформаційного простору, а також забезпечення сприятливих умов інтеграції України у систему світового та європейського інформаційного простору;

19) досягнення ефективної взаємодії між органами державної влади та інститутами громадянського суспільства в контексті формування та реалізації державної політики у сфері забезпечення інформаційної безпеки;

20) сприяння розвитку інформаційно-комунікаційних технологій і інформаційних ресурсів України тощо.

Разом з тим, у Стратегії національної безпеки України [13] зазначено, що пріоритетними напрямками забезпечення інформаційної безпеки в Україні є:

– розроблення та впровадження належних заходів державної політики стосовно протидії асиметричним діям, проявам та формам інформаційної агресії;

– протистояння інформаційним операціям відносно України, а також маніпуляціям свідомістю суспільства;

– формування інтегрованої системи оцінювання впливу інформаційних загроз і протидії (нейтралізації) цих загроз;

– розроблення і впровадження в дію органами державної влади скоординованої інформаційної політики;

– пошук та виявлення суб'єктів інформаційного простору в Україні з метою протистояння ведення інформаційної війни відносно України;

– формування та розвиток спеціалізованих інститутів, до основних компетенцій яких належить забезпечення захисту інформаційно-психологічної безпеки в Україні, базуючись, при цьому, на практиці країн-членів НАТО;

– покращення основ професійної підготовки осіб, які здійснюють захист інформаційної безпеки, внаслідок розроблення та реалізації спеціальних освітніх програм із медіакультури спільно із громадськістю та бізнесом.

Базуючись на інформації, представленій у праці [3], Україні для того, щоб результативно увійти у систему міжнародного інформаційного обміну, потрібно насамперед розробити ефективну систему правових актів, які повинні бути націлені першочергово на підвищення якості збереження інформаційних ресурсів, їх ефективне використання у цілях вирішення державних завдань.

**Висновки.** Результати дослідження основних положень Стратегії національної безпеки України, Закону України “Про національну безпеку України” та Доктрини інформаційної безпеки України, а також низки наукових доробків провідних вітчизняних вчених дозволяють відзначити, що проблематика забезпечення інформаційної безпеки України є досить актуальною та потребує нагального вирішення, зокрема у контексті визначення та реалізації пріоритетних напрямів удосконалення інформаційної безпеки України.

У ході проведеного дослідження розглянуто сутність та змістові характеристики поняття “інформаційна безпека”. З’ясовано, що під інформаційною безпекою доцільно розуміти: негативний вплив інформації, негативні наслідки використання інформаційних технологій, незаконне розповсюдження та використання конфіденційної інформації, порушення цілісності конфіденційної інформації, неповну та недостовірну інформацію, яка використовується. Встановлено, що основними напрямки реалізації державної політики у сфері удосконалення інформаційної безпеки України є забезпечення належного рівня прав та свобод у інформаційній сфері та інформаційній діяльності, зокрема у досягненні незалежності засобів масової інформації та у досягненні інформаційної відкритості діяльності органів державної влади.

Перспективою подальших розвідок в поданому напрямі є визначення шляхів ефективної реалізації на практиці представлених у статті напрямів удосконалення інформаційної безпеки України.



## Література

1. Войціховський А. В. Питання інформаційної безпеки України на сучасному етапі // Право і безпека. 2015. № 3(58). С. 15–20. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib\\_2015\\_3\\_5](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2015_3_5)
2. Дмитренко М. А. Проблемні питання інформаційної безпеки України // Міжнародні відносини. Серія “Політичні науки” (спецвипуск). 2017. № 17. С. 236–243.
3. Довгань О. Д. Організація правового гарантування безпеки інформаційних обмінів у контексті глобалізації // Правова інформатика. 2013. № 4(40). С. 79–88. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pinform\\_2013\\_4\\_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pinform_2013_4_12)
4. Ільницька У. Інформаційна безпека України: сучасні виклики, загрози та механізми протидії негативним інформаційно-психологічним впливам // Humanitarian vision. 2016. Vol. 2, Num. 1. С. 27–32. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/hv\\_2016\\_2\\_1\\_7](http://nbuv.gov.ua/UJRN/hv_2016_2_1_7)
5. Шаповал Р. В., Клочко В. О. Вдосконалення формування та реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки України // Наше право. 2014. № 6. С. 5–9. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp\\_2014\\_6\\_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2014_6_3)
6. Олійник О. В. Стан забезпечення інформаційної безпеки в Україні // Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. 2014. № 2(31). С. 59–65. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnau\\_2014\\_2\\_13](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnau_2014_2_13)
7. Національні інформаційні ресурси як інтегративний чинник вітчизняного соціокультурного середовища: монографія / О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик та ін. НАН України, Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського. Київ: НБУВ, 2014. 295 с.
8. Панченко В. М. Співвідношення понять: інформаційна та кібернетична безпека // Інформаційна безпека людини, суспільства,

- держави. 2013. № 2(12). С. 20–24. URL:  
[http://nbuv.gov.ua/UJRN/iblsd\\_2013\\_2\\_5](http://nbuv.gov.ua/UJRN/iblsd_2013_2_5)
9. Пилипчук В. Г. Системні правові проблеми формування інформаційного суспільства // Інформаційне суспільство і держава: проблеми взаємодії на сучасному етапі: Зб. наук. ст. та тез; наукове повідомлення за матеріалами міжнародної науково-практичної конференції (Харків, 26 жовтня 2012 р.). Х.: НДІ державного будівництва та місцевого самоврядування, 2012. С. 3–7.
  10. Савицький В. Т. Інформаційна безпека в системі національної безпеки України // Університетські наукові записки. 2017. № 62. С. 195–207. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap\\_2017\\_2\\_21](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2017_2_21)
  11. Сніцаренко П. М., Саричев Ю. О., Ткаченко В. А. Загальнотеоретичні передумови необхідності удосконалення чинного законодавства України з питань інформаційної безпеки держави // Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського. 2018. № 1. С. 62–67. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpcvsvd\\_2018\\_1\\_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpcvsvd_2018_1_12)
  12. Солодка О. М. Пріоритети удосконалення інформаційної безпеки України // Інформація і право. 2015. № 3 (15). С. 36–42. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Infpr\\_2015\\_3\\_7](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Infpr_2015_3_7)
  13. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року “Про Стратегію національної безпеки України”: Указ Президента України від 26.05.2015 р. № 287/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/287/2015#Text>
  14. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII (із змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>
  15. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року “Про Доктрину інформаційної безпеки України”:

Указ Президента України від 25.02.2017 р. № 47/2017. URL:  
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/47/2017#Text>

### References

1. Voitsikhovskiy A. V. Pytannia informatsiinoi bezpeky Ukrainy na suchasnomu etapi // Pravo i bezpeka. 2015. № 3(58). S. 15–20. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib\\_2015\\_3\\_5](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2015_3_5)
2. Dmytrenko M. A. Problemni pytannia informatsiinoi bezpeky Ukrainy // Mizhnarodni vidnosyny. Seriya "Politychni nauky" (spetsvypusk). 2017. № 17. S. 236–243.
3. Dovhan O. D. Orhanizatsiia pravovoho harantuvannia bezpeky informatsiinykh obminiv u konteksti hlobalizatsii // Pravova informatyka. 2013. № 4(40). S. 79–88. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pinform\\_2013\\_4\\_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pinform_2013_4_12)
4. Ilnytska U. Informatsiina bezpeka Ukrainy: suchasni vyklyky, zahrozy ta mekhanizmy protydii nehatyvnyim informatsiino-psykholohichnym vplyvam // Humanitarian vision. 2016. Vol. 2, Num. 1. S. 27–32. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/hv\\_2016\\_2\\_1\\_7](http://nbuv.gov.ua/UJRN/hv_2016_2_1_7)
5. Shapoval R. V., Klochko V. O. Vdoskonalennia formuvannia ta realizatsii derzhavnoi polityky u sferi informatsiinoi bezpeky Ukrainy // Nashe pravo. 2014. № 6. S. 5–9. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp\\_2014\\_6\\_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2014_6_3)
6. Oliinyk O. V. Stan zabezpechennia informatsiinoi bezpeky v Ukraini // Yurydychnyi visnyk. Povitriane i kosmichne pravo. 2014. № 2(31). S. 59–65. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnau\\_2014\\_2\\_13](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npnau_2014_2_13)
7. Natsionalni informatsiini resursy yak intehratyvnyi chynnyk vitchyznianoho sotsiokulturnoho seredovyscha: monohrafiia / O. S. Onyshchenko, V. M. Horovyi, V. I. Popyk ta in. NAN Ukrainy, Natsionalna biblioteka Ukrainy im. V. I. Vernadskoho. Kyiv: NBUV, 2014. 295 s.

8. Panchenko V. M. Spivvidnoshennia poniat: informatsiina ta kibernetychna bezpeka // Informatsiina bezpeka liudyny, suspilstva, derzhavy. 2013. № 2(12). S. 20–24. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/iblsd\\_2013\\_2\\_5](http://nbuv.gov.ua/UJRN/iblsd_2013_2_5)
9. Pylypchuk V. H. Systemni pravovi problemy formuvannia informatsiinoho suspilstva // Informatsiine suspilstvo i derzhava: problemy vzaiemodii na suchasnomu etapi: Zb. nauk. st. ta tez; naukove povidomlennia za materialamy mizhnarodnoi naukovopraktychnoi konferentsii (Kharkiv, 26 zhovtnia 2012 r.). Kh.: NDI derzhavnogo budivnytstva ta mistsevoho samovriaduvannia, 2012. S. 3–7.
10. Savytskyi V. T. Informatsiina bezpeka v systemi natsionalno bezpeky Ukrainy // Universytetski naukovi zapysky. 2017. № 62. S. 195–207. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap\\_2017\\_2\\_21](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2017_2_21)
11. Snitsarenko P. M., Sarychev Yu. O., Tkachenko V. A. Zahalnoteoretychni peredumovy neobkhidnosti udoskonalennia chynnoho zakonodavstva Ukrainy z pytan informatsiinoi bezpeky derzhavy // Zbirnyk naukovykh prats Tsentru voienno-stratehichnykh doslidzhen Natsionalnogo universytetu oborony Ukrainy imeni Ivana Cherniakhovskoho. 2018. № 1. S. 62–67. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpcvds\\_2018\\_1\\_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpcvds_2018_1_12)
12. Solodka O. M. Priorytety udoskonalennia informatsiinoi bezpeky Ukrainy // Informatsiia i pravo. 2015. № 3 (15). S. 36–42. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Infpr\\_2015\\_3\\_7](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Infpr_2015_3_7)
13. Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy vid 6 travnia 2015 roku “Pro Stratehiiu natsionalnoi bezpeky Ukrainy”: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 26.05.2015 r. № 287/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/287/2015#Text>
14. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 21 chervnia 2018 r. № 2469-VIII (iz zminamy ta dopovnenniamy). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>.
15. Pro rishennia Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy vid 29 hrudnia

2016 roku “Pro Doktrynu informatsiinoi bezpeky Ukrainy”: Ukaz  
Prezydenta Ukrainy vid 25.02.2017 r. № 47/2017. URL:  
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/47/2017#Text>